

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Som bekendt findes der i den gældende Valutalov Bestemmelser om et Valutaraad, ligesom der i Loven af 2. September 1939 findes Bestemmelser, paa hvilke Det erhvervsøkonomiske Raad baserer sin Virksomhed. Navnlig Det erhvervsøkonomiske Raad har ofte været Genstand for Omtale. Forholdet er det, at dette Raad, indtil den store Ændring skete for vort Land, har gjort en god og samfundsgavnlig Indsats. Raadets Medlemsantal har været stort, det kan ikke bestrides. Grunden til dette store Medlemstal vil jo i hvert Fald være dette høje Tings Medlemmer fuldt ud bekendt, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa. Forholdenes Udvikling i de senere Maaneder har umuliggjort det nære Samarbejde med Det erhvervsøkonomiske Raad, et Samarbejde, som ellers kunde have været ønskeligt, og det er mig bekendt, at Raadet selv er fuldt ud klar over, at de ændrede Forhold helt har forandret Grundlaget for Raadets Virksomhed.

For ogsaa paa dette Punkt at forenkles saa meget som muligt maa det i Dag, uanset den Indsats, der har været gjort af de to nævnte Raad, findes mest rimeligt, at begge Raadene ophæves. Det vil dog være rigtigst, at der aabnes Adgang til, at de to Raad kan erstattes af en mindre Forsamling, først og fremmest repræsenterende Erhvervenes Hovedorganisationer, en Forsamling, med hvilken Administrationen kan have Mulighed for at drøfte iværksatte eller paatænkte Foranstaltninger, og gennem hvilken Administrationen vil kunne hente Raad og Vejledning. Gennem en saadan raadgivende Forsamling, der er foreslaaet, kaldet Vareforsyningsraadet, vil der ud over det daglige Samarbejde, der er nødvendigt, ogsaa være Mulighed for at have den Føling med Erhvervene, hvorpaa der maa lægges den allerstørste Vægt.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget skulde vist ikke give Anledning til særlige Bemærkninger. Som man vil se, er der Tale om en meget vidtgaaende Ændring af den hidtidige Lovgivning og en omfattende Bemyndigelse til Handelsministeren, en Bemyndigelse, der imidlertid, hvis vi i Dag skal komme igennem Vanskelighederne paa den Maade, vi alle ønsker det, er nødvendig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1940 til 31. Marts 1941.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2104; Udvalgets Ændringsforslag findes i Tillæg B. Sp. 1245; Bilagene til samme i Tillæg B. Sp. 1469).

Det Afsnit, som først sattes til Forhandling, var det *Statsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 2 J.

Bilag Nr. 21.

Ændringsforslag Nr. 58 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 11.

Bilag Nr. 40—42.

Ændringsforslag Nr. 132—137 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 18.

Bilag Nr. 177—188.

Ændringsforslag Nr. 459—482 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 26 I. B. 9.

Bilag Nr. 362—365.

Ændringsforslag Nr. 867—870 paa Udvalgets Liste.

Ordføreren (Fr. Andersen): Det usædvanlige Antal Ændringsforslag, nær op imod 1000, der af de forskellige Ministerier er stillet til Finanslovforslagets tredie Behandling, er selvfølgelig, ligesom det Tidspunkt, paa hvilket denne tredie Behandling foregaar, et Udtryk for, at det oprindelig ved Rigsdagssamlingens Begyndelse forelagte Forslag i udstrakt Grad er omarbejdet. Finanslovforslaget var jo udarbejdet paa en helt anden Baggrund end den, der nu foreligger, og det har krævet et overordentligt Arbejde at opnaa i alt Fald i størst muligt Omfang Overensstemmelse med den forandrede Stilling baade for Indtægters og Udgifters Vedkommende.

Dette er den enkle Forklaring paa Masseændringerne, og den Omstændighed, at der saa at sige derved kun er handlet under Nødvendighedens Lov, at det er Ændringer, som maa foretages, har naturligvis været bestemmende for Finansudvalgets Stilling. Der er stort set opnaaet Enighed, idet alle 970 Ændringsforslag er tiltraadt og indstilles til Vedtagelse enten af Finansudvalget som Helhed eller af et betydeligt Flertal af Udvalgsmedlemmerne.